

Pakalnu Taurētājs

5.pūtiens

Ceturtdiena, 24.jūlijs

FOTO B.Krūmiņa

BRĪVAIS MIKROFONS

Trešdienas vakarā paēduši un priecīgi kopā pulcējās nometnieki, lai savus talantus rādītu ikgadējā Brīvā mikroфона pasākumā. Te var uzstāties katrs, kurš ir ar mieru demonstrēt savas mākslinieciski ievirzītās prasmes. Vieni te dzied, dejo un spēlē, citi ir līdzjutēji un mazākajiem dziedātājiem blakustupētāji, citi - koncerta baudītāji. Prieks visiem. Par to liecina kaut vai tas, ka koncerts krietni ieilga.

Daži no jaunākās paaudzes māksliniekiem izvēlējās dziedāt saīsinātas savu dziesmu versijas, bet tas nemazināja aplausu skaļumu un ilgumu. Anna Lisa no Maiami bija pirmā, kura noorganizēja, ka zālē sēdošie dziedāja kā vienots koris. Skatītāji vienubrīd arī kļuva par daudz balsīgu kori, kad, nometnes kora un Vivitas iedrošināti, dziedāja dziesmu.

Apvienība „Rūženas” šim pasākumam gatavojās veselu gadu. Šovakar bija viņu zvaigžņu stunda, enerģija no viņām plūda aumaļām. Pirms 3 x 3 teātra uzstāšanās vakara vadītājs Ingus Krūmiņš aicināja visus aplaudēt. Kas tad aplaudēs, ja zālē sēdošie lielākā daļa aizgāja uzstāties. Atsaucoties aicinājumam, mēs sitām plaukstas cik spēka. Uz skatuves dalībnieku

piecdesmit, puse no tiem bija no porolona. Izcēlās Kuple ar savu porolonu.

Bija solo, dueti un apvienības. Ja apvienība „Liepa un Saule” varēja vienoties par vienu dziesmu, tad Uko un Ora duetā vienoties nespēja, tāpēc dziedāja katrs savu dziesmu. Dziedāja pa ģimenēm. Cekuliem, neskatoties uz to, ka lielākais un mazākais dziedātājs bija sabijušies, uzstājās ar popūriju no izrādes „Sniegbaltītes skola”. Jāsaka, ka pēc šī pasākuma abi divi bija beiguši sabīties un izskatījās tikpat labi kā vienmēr. Cepļi cildināja alus darīšanas ievirzi. Viņu priekšnesums bija pārdomāts arī no scenogrāfiskā viedokļa: viens Alberts bija aiz dziedātājiem, otrs nevērīgi pastaigājās pa priekšu. Atkarībā no dziedātā viņš laikam bija seskis vai krupītis. Bija arī vairākas liriski romantiskas apvienības ar potenciālu ierakstīt pašiem savu mūzikas disku.

Krūmiņu dzimta (pieļauju domu, ka viņiem piederīgais „Pakalnu Taurētājs” bija aizņemts ar sava muzikālā instrumenta spodrināšanu vai jaunas kompozīcijas sacerēšanu) mums piedāvāja kaut ko no kurzemnieciskajām izjūtām. Apvienībai „Elpa”, kuru tradīcija ir

dziedāt no lapiņas, bija paredzēts iesildītājs, bet pēc pirmajām rakstura izpausmēm viņu vectētiņš noņēma no trases. Toties Alberts (juniors) vēsturē ieies ar īsāko iesildīšanas priekšnesumu viena pūtiņa izskatā.

Turpinājums 3. lpp.

DIENAS NORISE

PIEKTDIENA, 25.JŪLIJS

7:45-9:00 Celšanās, ķermeņa un gara atmodināšana

9:00-9:30 Brokastis

9:40-10:10 Dienas tēma «Miesa un gars» un TV

10:20-12:45 Rīta ievirzes

13:00-13:45 Pusdienas

14:00-16:30 Pēcpusdienas ievirzes

16:45-18:45 Pievakares ievirzes

19:00-19:45 Vakariņas

20:00-21:00 «Abi divi - viena pasaule» Inga Ruka un Dace Purlīce (Jāņkalna estrādē)

21:30-22:00 Vakara dziesma, pasaciņa mazajiem

21:30-23:30 Zaļumballe putēju orķestra «Smiltene» pavadībā, dirģents Pēteris Vilks (Jāņkalna estrādē)

23:30-... Danči, nīkšana

KRIKUMI

Mazo mušīņu sakosto pārdomas: Savu mušu nedzird. Ir cilvēki, kuriem ir sava ūts, un ir tādi, kuriem ir sava muša. Ja ziede noņem niezi, tabletes padara miegaināku, bet šņabis noņem no trases, tad kāda ietekme ir pie kājas piesietai kāpostlapai?

Kad Ansis Bogustovs teica, ka rīt būs saulains laiks, tad Lauris Cekulis nogrozīja vien galvu: „Politisko komentētāju solījumiem neviena vairs netic.”

Rīta modināšanā Krišjānis saka: „Tie, kuriem ir pieredze, sadalās pa pāriem!” Kādai no modināmajām nākas atzīt, ka pieredze jau viņai ir, tikai atmiņa pazudusi.

Ievirzes „No puikām par vīriem” vadītājs Jānis Pērle jau otrdienā secina: „Viss jau ir ļoti labi, bet tie puikas vairojas.” Gaidīsim, ko Jānis teiks nedēļas otrā pusē.

Pagrabstāvā ir dušas abiem diviem. Neviena lāgā nav pārliecināts, vai tās paredzētas sievietēm vai vīriešiem. Vieniem tas rada problēmas, citiem – atkarību. Redakcijā var iesniegt priekšlikumus, kā vājināt abus divus minētos rezultātus.

Pērlīšu ievirzē:

«Neviens mākslinieks nav kritis no debesīm»

«Kad tu ķer to momentu...» (kā pērlītes siet)

«Gribu, lai mammai patīk...» (Līva Zvirbule, 8 gadi)

Dārta Mežale jautā Līvai Zvirbulei par kakla pērlīšu rotu: «Tev ir baltmelns vai melnbalts?»

Manfrēdam kāds satraukti jautā: „Kā tu jūties uz soliņa viens pats?”

Manfrēds žirgti: „Es nebiju viens! Ar alus pudeli!”

«Nekad neesam labi dziedājuši, nav ko arī sākt!»

«Tad Tev būs oktāva, ja zini, kas tas ir.»

APVĀRSNIS

Piektdien, 25. jūlijā, plkst. 16.45 – 18.45 tikšanās ar dzejnieci Mariku Svīķi un skolotāju un mūziķi Jāni Žagariņu. Marika ir dzejniece, piecu tautā iemīļotu dzejas krājumu radītāja un dziesmu tekstu autore no Smiltenes novada. J. Žagariņš pavada dzejnieci radošajā tandēmā. Tikšanās laikā būs dzejas lasījumi un dziesmas, kā arī sajūtām pilna saruna ar māksliniekiem.

* *tehniskuma zālē*

ZINĀŠANAI

Kas ir trejdeviņi?

Pirts ievirzes vadītājs **Juris Batņa** skaidro, ka trejdeviņi ir vairāku veidu:

MAZAIS trejdeviņš 9x3,

VIDĒJAIS trejdeviņš 9x3,

LIELAIS trejdeviņš - 9x9x9.

ATBALSTI IDEJU!

Latvijā sāks pētniecisks projekts „Latvijas emigrantu kopienas nacionālā identitāte, transnacionālās attiecības un diasporas politika”. Lai noskaidrotu, kā klājas, dzīvojot ārpus Latvijas, zinātnieku grupa no Latvijas Universitātes Dr.sc.soc. Intas Mieriņas vadībā izstrādājusi aptaujas anketu, kuru lūdz aizpildīt katram ārzemēs dzīvojošam Latvijas valstspiederīgajam. Projekta mērķis ir apkopot un sniegt pamatotu informāciju politikas veidotājiem, gan stiprināt latviešu diasporu, gan sniegt atbalstu tiem tautiešiem, kas vēlas atgriezties Latvijā. Par pētniecisko projektu un tā veidotājiem var uzzināt www.migracija.lv. Aptauja sāksies 30. jūlijā.

Arī 3x3 Smiltenes saietā dalībnieki, kuri dzīvo ārzemēs, lūgti atbalstīt šo pētījumu.

Daiga Bitīniece

NEZĀĻU SALĀTU STIPRUMS

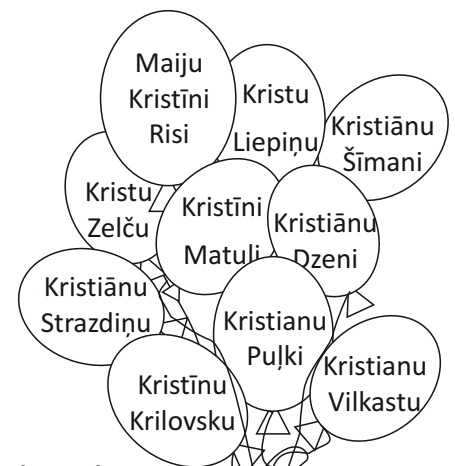
Sastāvdaļas: biešu lapas, burkānu laksti, dārza ķiploku laksti, diļļu ziedi, ērkšķogas, gurķu mētras ziedi, jāņogas, kabaču ziedi, kreses ziedi un lapas, maurloki, mārrutku lapa, māršils, piparmētra, plikstiņš, raudene, rāceņu laksti, savvaļas ķiploki, sīpoli, skābenes, smiltsērķšķu lapas, upeņu lapas, vanagu vīķu ziedi, vilkābeļu lapas, zirgskābenes.

Šiem salātiem trūkst tikai tā saucamā „salmu tiesa” – pamatmasa (salātu lapas, gurķi, tomāti).

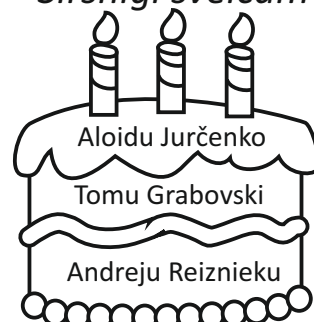
No zāļu sievas padomiem

MĒGINĀTS NOZĀLOT SATVERSMES TIESĀS PRIEKŠSĒDĒTĀJU

Zāļu sieva Līga Reitere trešdien ar pašdarītiem nezāļu salātiem mēģinājusi nozālot Satversmes tiesas priekšsēdētāju Aldi Laviņu, iepriekš gan brīdinot, ka tie viņam var būt pārāk kreptīgi. Līgas sirds var būt mierīga, jo Satversmes tiesa neskata kriminālus pārkāpumus, vien lemj par konstitucionāliem strīdiem, tādejādi ir izslēgta iespēja, ka priekšsēdētājs šo gadījumu varētu paturēt ļaunā prātā.

Sirsnīgi sveicam

dzimšanas dienā!

*Sveicam
vārda
dienā!*

RĪTA «VILCIENIŅŠ»

Katram savs. Bet man kā „pūcei” nīkt ir viegli, mosties grūti. Taču ziņkāre redzēt, kas notiek agrajos rītos, kamēr lielākā daļa nometnieku vēl bauda pēdējās (neapšaubāmi vissaldākās) miega minūtes, ņēma virsroku. Patiesību sakot, visvairāk mani interesēja apskatīties uz tiem ļaudīm, kas ir ar mieru tik agrā rītā nodarboties ar fiziskajām aktivitātēm.

Tikšanās vieta pie karoga plkst. 7.45. Biju gatava ieraudzīt, ka Krišjānis mani sagaidīs lepnā vientulībā, taču liels bija mans pārsteigums, kad ļaudis kā klusas, dūcošas kameņus sāka sarasties no malu malām. Beigās viņu bija sanācis krietns pulks! Visi gaiši, modri un gatavi darboties. Pretēji manai personīgajai cīņai ar iekšējo nīkuli, kurš uzgūlies uz plakstiem, tā vien velk tos kopā. Nolemju būt preses pārstāve un klusi vērot citu ļaužu mošanās procesu no malas.

Rīvēšanās. Stiepšanās. Vēlreiz stiepšanās. Sāku nožēlot, ka neiesaistījos kustībā jau no paša sākuma. „Bet iesāktā līnija jāiztur līdz galam!” nodomāju. Jauns uzdevums – pilnīgā klusumā, nesarunājoties, dodamies uz ezeru. Es no aizmugures klusi. Pa ceļam ar velosipēdu mūs apdzien Edmunds Barkāns, kā vienmēr mundrs (viņam, rīta rosmi nevajag, lai pamostos). Uz Edmunda laburītu un

uzmundrinošajiem izsaukumiem priekšzīmīgi neatbildam. Saskatu Edmunda sejā neizpratni, balsi mulsumu. Paliek žēl, tādēļ „klusēšanas zvērestu” laužu un klusītēm paskaidroju. Par pateicību Edmunds, kā man sākumā likās, aicina mani piesēst uz riteņa bagāžnieka, pavest kādu gabaliņu, tā teikt. Tagad mulsums un neizpratne manā sejā. Sapratāmies. Viņš bija gribējis, lai es tur uzlieku tikai savu dvieļi... Pasaku „paldies, nē”, jo man dvieļa nemaz nav, un šķiramies. Krustceles. Uzdevums sastāties divos „vilcieniņos” un visiem, izņemot priekšējo vedēju, jāaizver acis. Saprotu, ka turpmāko ceļu būs jāturpina ar acīm ciet un ka tā ir fantastiska izdevība apvienot patīkamo ar lietderīgo, proti, iesaistoties nodarbībā, oficiāli pagulēt. Iekšējais nīkulis gaviļē. Iesaistos. Grūti saskaņot soli (piedod meitene, kas biju man priekšā, neizlasīju Tavu vārdu, jo bija aizvērtas acis). Izdodas. Sāku baudīt, saklausīt, sajūst. Fantastiski, kā sapnī! Krietnu brīdi tā – eju, kur mani ved, paļaujos uz līdzbiedriem, baudu un ne par ko nebēdāju, līdz pienāk mana kārtā vest. Citas sajūtas, atbildība. Saprotu, kā jūtas simtkājis... Šķiet, ka mans mugurkauls pēkšņi ir kļuvis trīs metrus garš, sajūtu katru sava „vilcieniņa” posmu. Jūtu, ko domā

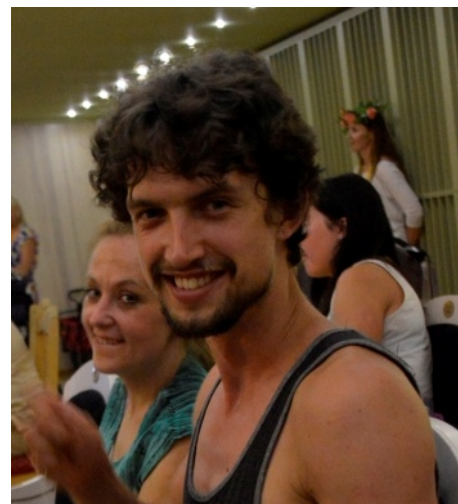

FOTO B.Krūmiņa

mazais puisītis, kā uztraucās viņa mamma. Ar mani tā vēl nebija gadījies...

Esam galā, kas gatavi, tie turpinot iesākto klusumu, metas peldē. Nedaudz sevis kļūst žēl, būtu taču bijis tik jauki paņemt to dvieļi un peldkostīmu! Pamērcēju kājas spirtajā ezera ūdenī, pasaku paldies Krišjānim un apgarota, laimīga par piedzīvoto, dodos atpakaļ uz brokastīm...

Te būtu jāliek punkts, ja vien mēs uz ezeru nebūtu gājuši aizvērtām acīm, un es tur kaut jel vienu reizi pirms tam būtu bijusi... un ceļš pa kuru nokļūt mājup arī būtu tikai viens...

Gundega Drava

Turpinājums no 1. lpp.

Kad pie klavierēm sēdās Pēteris Valdemārs Ivansons, puse no fanu zonas aizdipināja viņam līdzī un klavierspēli baudīja, tupot pie tām. Vecie labie skolasbiedri uz skatuves kāpa divreiz (ja viņi ir veci, tad es esmu vintāža). Ome Anita vispār bija palikusi bez pavadošā sastāva. Nu i labi. Ja omei ir tik izcila balss, viņi var arī sēdēt zālē. „Veģetārieši” uz skatuves kāpa, līdz ņemot govi. Zinot, ka viens no grupas ir apēdis visas kotletes, tā nav vērtējama kā pārdomāta rīcība.

Apvienība „Sauciet mūs puķu vārdos” bija pats kautrības un tikluma iemiesojums tikai izskatā. Vēl nākamajā dienā cilvēki lūdza pierakstīt nenoskārstai vajadzībai puķu meiteņu izpildītās dziesmas vārdus.

M ā r t i ņ š S t r o d s š ī s d i e n a s priekšnesumam iedvesmojies pirms četriem gadiem, kad iepriekšējo reizi bija nometnē. Pa šiem gadiem viņš ir iemācījies spēlēt ģitāru, un viņa pirmais priekšnesums izpelnījās tādas skatītāju ovācijas, ka nācās uz skatuves kāpt vēlreiz.

Pēdējie uzstājās apvienība „Smiltene patrioti”. Tas, ka kantrī stils radies Smiltēnē, bija jaunums mums visiem. Diemžēl vakara vadītājs nebija pielūdzams šo dziesmu ļaut dziedāt vēlreiz. Žēl, jo vārdu tur nebija daudz, bet svarīgi.

„Brīvais mikrofons” ir pasākums, kurš vienmēr ir izdevies. To nosaka prieks dzīvot, būt kopā, vienam par otru un pašam par sevi.

Ieva Kalniņa

MĒS BILDĒS

GARĀM/CAURI/APKĀRT PIEZĪMES

Ir gadījumi, kad īpaši svarīgi ir kontrolēt savu un izjust otra cilvēka ķermeni un elpu. Nē, runa nav par dančiem un nīkšanu, bet gan par Lilijas un Edgara Liporu vadīto Saskarsmes deju ģimenei. Ievirzes laikā ieeju zālē, kad notiek kas līdzīgs pirmās palīdzības sniegšanai, kad arī ir ļoti svarīgi augstāk minētie nosacījumi. Te ievirzes dalībnieki pa zāles grīdu saudzīgi ripina

radniekus, kolēģus un draugus. Paši ievirzes vadītāji ripinās pa grīdu ļoti fotogrēniski. Kustība dejā palīdz vieglāk izjust savu iespējas, lai nenodarītu otram pāri, un apjaust savas fiziskās rīcības sekas.

Ievirzes „Saruna ar dievišķo – klusumā, vārdos un kustībā” vadītāja Gundega Puidza pilnībā maina manus priekšstatus par sarunām, dievišķo, klusumu, vārdiem un kustību. Gundega ir mācītāja, kura 8 gadus strādāja Detroitas (ASV) draudzē. Studiju laikā viņai piedāvāja savu draudzi Čikāgā, un Gundegai nu ir sava baznīca. Ievirzes nosaukums ir Gundegas pašas piedāvāts. Cilvēkiem ir dažādas pieejas garīgumam, tādēļ Gundega neakcentē

tikai vienu no konfesijām. Te notiek dialogs ar sevi, liturģiskajās dejās izdejojot meditāciju, katru dienu pārrunājot kādu teiku vai stāstu, un savs laiks ir arī klusumam. Tas ir darbs ar izjūtām caur ķermeni un nav atkarīgs no reliģiskās pārliecības. Šāda veida prakse palīdz izjust un mazināt psihosomatiskās problēmas, mainot attieksmi pret tām.

FOTO I.Kalnina

«VIDUSPŪĶU» ALDARIS

Aldaris Jānis Valdmanis alus darīšanas ievirzi vada savās mājās „Viduspūķos” – gleznainā vietā, sakoptā pagalmā. Kad ierodamies, mūs sagaida brūns takšu puika Tobis un saimniece Ārija. Divās dienās nesteidzīgi, bet skrupulozi Jānis veic un ierāda alus darīšanu. Pirmajā dienā gaišajam, otrajā dienā tumšajam alum. Šī nodarbe ir Jāņa sirdslieta, tāpēc viņš alus darīšanas posmus stāsta ļoti detalizēti, neizlaižot nevienu niansi. Un lepojas, ka atkal Latvijā atdzimst iesala gatavošana. Tāpat kā rudzu maizes cepšana, ko arī mācīja šajā ievirzē. Iesala pagatavošana prasa vairāk nekā nedēļu laika. Kad mieži nomērcēti, tos izklāj uz grīdas un gaida, kad tie saasno, tad lēni izkaltē, rupji samal, tad mucā salina vairākas stundas un notecina misu otrā mucā un atdzesētam pieliek raugu un netraucējot ļauj norūgt. Saimnieks gan alus iesalu pērk no „Latraps” Staļģenē. Pagalma galā pirms gleznaina dīķa, kur nometnieki drīkstēja peldēties, ir saimniecības mājiņa, kur uz plīts tiek vārīts ne tikai alus procesam nepieciešamais, bet arī gardi pelēkie zirņi un cepts čurkstošs aizdars, ar ko cienāt mācekļus. Kad interesējamies, kāpēc vietu sauc retā vietvārdā –

„Viduspūķi” – saimnieks paskaidroja: „Lai vieta turīga, jo pūķi vairo bagātību.” Šīs ievirzes apmeklētājiem vairojusies izpratne par alus darīšanu un maizes cepšanu. Paldies „Viduspūķu” zinošajiem un viesmīlīgajiem saimniekiem.

Daina Kuple

FOTO I.Savicka

KREKLUS UN ŪZIŅAS ŠUJ ARĪ NEKLĀTIENĒ

Smiltenes 3x3 saietā top deviņi krekli un septiņas ūziņas - linu bikses, kas sākotnēji iza skatās spocīgas, bet ērti valkājamas. Ievirzes vadītāja Vija Liepa stāsta, ka šogad viņas ievirzei ir ne tikai klātienē, bet arī neklātienē grupa, jo māmiņām ar ratiņiem nav tik ērti aizbraukt līdz ģimnāzijai, kur nodarbības notiek plašās telpās, turklāt daži vīrieši šuj neklātienē. Pirmrindnieks ir Lauris Cekuls, kurš bikses uzšuvies divu dienu laikā. „Pērn viņš daudzinajumam uzšuva kreklus. Aloīda Jurčenko šuj kreklus sev un meitai, lai varētu tērpties jau daudzinajumā. Mazajam Albertam vecmāmiņa Ilga Mauriņa krekliņu šuva tikai šodien,” stāsta ievirzes vadītāja. Baltais linu audums vēl ir, ja kāds vēlas šūt kreklus, Vija sola to piegriezt un ierādīt, kā šūt.

Daiga Kļanska

ESI DRAUGOS AR TIEM, KURI VIENMĒR MEKLĒ LIELO PATIESĪBU

Viens domu grauds, kas noderīgs visiem: bīsties un izvairies no tiem ļaudīm, kuri sakās esot atraduši lielo patiesību (Visuma tvērumu un cilvēka esmes būtību), aicina tiem sekot un ticēt. Esi draugos un uzticies tiem, kuri vienmēr vēl meklē lielo patiesību. Šādu padomu mums dāvā Kanādā dzīvojošais būvinženieris, antropologs un etnolingvists Jānis Radvils Paliepa, kuram šūpulis kārts 1921. gada 30. aprīlī Cēsu apriņķa, Launkalnes pagasta lauksaimnieku ģimenē.

Viņš uzskata, ka cilvēks lielo patiesību nekad nespēs ne atrast, ne saprast – mēs vienmēr atradīsimies uz meklēšanas ceļa un tā tas turpināsies nākamās paaudzēs – mūžībā.

Mazā etniskā kopiena – latviešu tauta – ir saglabājusi un ienesusi Eiropā savu Pasaules tvērumu (uzskatu) un pati savu ļaužu sadzīves kārtību kopš mitoloģiskās ēras. Tās mentālā struktūra, līdzīgi citām etniskām kopienām, sastāv no divām mūsu apziņas sfērām. Latviešu valodā mēs tās esam iekļāvuši „latviskā dzīves ziņā” un „latviskā dzīves miņā”.

Latviskā dzīves ziņa

Te ir ietverts viss, ko mūsu prāts un domāšana ir sakopojusi un atstājusi mūsu atmiņās pēc gadu tūkstošu ilgiem novērojumiem un notikumu izvērtēšanas kā virs zemes, tā arī debess jūmtā. Šos gadu tūkstošu novērojumus un izvērtējumu latviešu tauta ir sakrājusi savā atmiņā un mums ir atstājusi daudzajās mitoloģiskajās dainās. Tās mums deva valodu, Pasaules tvēruma jēgu un ļaužu sadzīves kārtību. Mēs esam privilģēti un varam būt lepnī par faktu, ka mums, kā mazai etniskai kopienai, pieder savs Pasaules tvēruma ('Weltanschauung' (vācu val.)), kas citām tautām ir ar nežēlīgu varu sakropļots no Tuvo Austrumu reliģiskās mistikas.

Latviskā dzīves miņa

Šī ir otra mentālā struktūra, kas ir atrodama visās citās etniskās kopienās. Piezīme: iespējams, ka šī mentālā struktūra dzīvnieku pasaulē ir vairāk

attīstīta, kā modernā cilvēkā. Dzīves miņai pieder tās mentālās īpašības, kuras ar prāta (domāšanas) procesu nevar izskaidrot. Dzīves miņai pieder viss, ko mēs apzīmējam kā: nojautu, instinktu, intuīciju un līdzīgas mentālas īpašības un stāvokļus. Šīs īpašības mums ir daļēji iedzimtas un daļēji iegūtas dzīvojot. Lai gan dzīves miņas paveidiem ir vieta mūsu mentālā struktūrā, tā tomēr nav saistīta ar prāta (domāšanas) procesu.

„Tā, īsumā, ir atskaite par manu dzīvi sekojot latviskai dzīves ziņai – miņai,” saka J. Palieps, kurš savas atziņas guvis pateicoties studijām Konkordijas universitātē un Monreālas universitātē.

No ganu gaitām līdz unikāliem būvobjektiem

Savās atmiņās viņš raksta, ka pirmos sešus „dzīves skolas” gadus pavadījis ganu gaitās Aleņu māju laukos. Dziedāt sācis ganu gaitās pļavās un druvās, un turpinājis to darīt visu mūžu dažādos koros. 1933. gadā beidzis Brantu pamatskolu un vienīgais no pamatskolas iestājies Smiltenes Valsts ģimnāzijā, ko pabeidzis 1939. gadā. Laikā no 1939. līdz 1944. gadam studējis inženierzinātnes Latvijas Universitātē, pabeidzot pilnu kursu bez diplomdarba. Bēgļu gaitās viņš nonāca Vācijā, kur no 1944. līdz 1946. gadam Jānis turpinājis inženierzinātņu studijas Drēzdenes un Karlsrūes Tehniskajās universitātēs (Vācijā), iegūstot diplomēta inženiera grādu Karlsrūes Tehniskajā Universitātē. Laikā no 1946. līdz 1948. gadam paralēli arhitektūras studijām Karlsrūes Tehniskajā Universitātē viņš studējis arī glezniecību Unras Mākslas akadēmijā Freiburgā. No 1948. gada līdz 1951. gadam viņš strādāja Tunisijā kā inženieris aizsprosta būvē.

1951. gadā Jānis izceļoja uz Kanādu, bet 1967. gadā pārcēlās uz Toronto pilsētu un turpināja darbu inženierbūvju projektu vadīšanā. Viņa ievērojamākie un interesantākie projekti ir Pasaules izstādes kompleksa izveidošana Monreālā 1967. gadā Sv.

FOTO no www.dievturi.org

Laurenča upes salās, Ziemas olimpisko spēļu trampīnu kompleksu projekta vadīšana Leikplesidā (Lake Placid, ASV) 1980. gadā, un 1988. gadā Kalgarī, Kanādā.

Beidzot inženiera gaitas, J. Palieps atgriezās pie humanitārajām zinātnēm, un pēdējos gados meklē atbildes latvju dainu izcelsmei. No 1989. gada līdz 1996. gadam studēja kultūrantropoloģijas fakultātē, Konkordijas universitātē, Monreālā, kuru beidza ar bakalaura grādu (*B.A. Honours in anthropology with distinction*). No 1997. gada līdz 2001. gadam turpināja studijas antropoloģijas – etnolingvistikas specialitātē maģistra grāda iegūšanai Monreālas universitātē, un beidza pilnu maģistratūras programmu. Paralēli kultūrantropoloģijas studijām, kuras ilga astoņus gadus, kā galvenais redaktors vadīja izdevumu „Tehnikas Apskats” ārzemēs. Jānis turpināja latvju dainu, it īpaši mitoloģisko dainu, pētīšanu un savus atzinumus publicēja 2004. gadā Rīgā monogrāfijā „Latvju dainas un vēdu himnas”. Par šo darbu viņš saņēma Pasaules Brīvo Latviešu Apvienības Atzinības rakstu, kā arī labu vērtējumu no „Letonikas” vadītāja profesora Jāņa Stradiņa.

J. Palieps gādā par savas Smiltenes ģimnāzijas skolēniem, kuriem ir labas sekmes latviešu valodā un vēsturē, nodrošinot viņiem stipendijas.

Sagatavots, izmantojot J. Palieps stāstījumu un interneta resursus

CAURI GADIEM (KALNI UN CĒSIS)

Labdien tai pašā gadā, tai pašā vietā, tai pašā lapā, bet nu jau nometnes ceturtajā dienā, tieši viducī! Šoreiz vēlos jūs ielūgt **2005. gada Kalnos**. Nometni vada jums jau zināmā un man mīļa Bitenieku ģimene no Kuldīgas. Jūs domājat, ka tikai Smiltene ir jākāpelē augšā, lejā! „Kalnoss” kā jau pakalnos un par to liecina nometnes avīzes „Kalnā kāpējs” nosaukums un moto.

Nometnes teritorijā no savām apakšzemes mājām zālē sasēduši ziņkārīgie rūķīši, tāpēc jābūt uzmanīgiem un vērīgiem. Varbūt tāpēc arī gulēšana vairumam bija uz grīdas matračiem, lai ceļoties augšā no gultas netīšām neuzkāptu virsū. Naktsistabu draudzīgi dalīju ar Zelču ģimeni no Bērzpils un viņu trim meitiņām. Viņi manīti arī šajā nometnē! Arī Kalnos apmeklēja Teātra ievirzi, kuru sākumā ievirzīja režisore Māra Ķimele, vēlāk iesāktu turpināja viņas audzēknis Kārlis Krūmiņš. Šodien Kārlis var apsveikt ar Latvijas Kultūras akadēmijas piebeigšanu un ar režisora diplomu kabatā. Liekas, ka tieši Kalnos Kārlis arī muzicēja uz blokflautām – t.i. divām uzreiz.

Ieviržu atskaites vakars norisā pakalna galā, kurā mēs, floristikas ievirzes dalībnieces pilnveidojām doņu pielietošanu un prezentējām vēl spicākas sieviešu dvīņu cepurītes nekā Apguldē un pat zobentiņa turētāju/nesēja aizsargu. Ideja radās klausoties „Apvārsnis” viesi Ingmāru Līdaku, kur viņš stāstīja par Indonēzijas vīriem. Šo unikālo lietu apbrīnoja ar lielām ovācijām visi nometnieki, bet izsolē to iegādājās dāsnākais solitājs. Kā tas viņam kalpo nezinu, jo vairs neatceros laimīgo ieguvēju.

2005. gadā Latvijā varēja skatīt ārzemju latviešu teātra uzvedumu „Eslingena”, tāpēc arī nometnē tikāmies ar aktieriem. Kalnos atzīmējām 3 x 3 25. gadadienu, suminot latviskās un ģimeniskās kustības vecākus Līgu un Arnoldu Rupertus, pateicoties kuriem 3 x 3 latviskā saime kuplo un zeļ. Mūs (arī kā tradīcija) priecēja un saviļņoja ar

savu spēli vijolniece Rasma Lielmane no Meksikas un pianists Vents Zilberts. Vēl prātā iegūlis Jura Rubeņa rīta referāts, kurā tika iztirzāta mūsdienās aktuāla tēma par cilvēka izdegšanu straujajā dzīvē.

Un beidzot Siliņuldis sāk ievērot un pieminēt Kleopātru, pat nebūdam klāt nometnē. Varbūt pie vainas mani nogriezītie ilgviļņi?!

2006. gads Cēsu nometne. Par to gadu īpašas atmiņas, jo dzīvojām Drabešu internātpamatskolā, kur dzīvojos pionieru nometnēs. Tā bija atgriešanās bērnības vasarās. Sireāla laika sajūta – tas apstājas, pagaida un vēlīgi ļauj tev pakavēties! Liekas, ka dzejnieks Aleksandrs Čaks tūlīt paskatīsies caur muižas skolas logu un rāmi pasmaidīs. Āraišu dzirnavām pieauguši jauni spārni, bet tā no apkārtnes (internāta teritorijas) maz kas mainījies. Vai no saviļņojuma, vai no kā, bet balss aizsmaka un sākumā kopīgi varēju tikai nočukstēt dziesmu „Kur tu teci gailīti manu”.

Šajā nometnē atsaucos kārtējam jauniešu uzaicinājumam dibināt Resnīšu partiju bez statūtiem. Tikām aizvesti apskatīt jauno ekoloģisko Amatciemu, kurš ir sapnis (neņemot vērā materiālo) jebkurai latviešu ģimenei ar bērniem. Un kur vēl tik tuvu var nopētīt un uzklaut žurnālistu Domburu, ja ne nometnē. Todien diriģents J. Zirnis bija pārsteigts, ka kora ievirze tāda patukša. Laikam jau nometnieces saprata, ka Zirnis nekur šo nedēļu nepazudīs, bet Domburs gan. Cēsis tovasar svinēja savu 800. dzimšanas dienu, un 3x3 nometnes korim, ne bez Zirņa ziņas un palīdzības, bija unikāla iespēja piedalīties kopā ar R. Paulu dziedāšanas svētkos, dziedot 26 dziesmas. Protams, arī es tur dziedāju – kopā ar vīriem!

Mani saviļņoja dz. dienā kora sveiciens un, mājās atgriežoties, vīra aprūpēts ziedošs (30 ziedi vasarā!) alpu vijolītes podiņš.

Drabešu nometnē tuvāk iepazīnos ar:

- Laumu Vlasovu (Krievijas Latviešu biedrības priekšsēde). Nezinu, kam

priekšā viņa tur Maskavā sēž, bet mēs sēdējām un runājām par mājās palikušajiem vīriem;

- Ainu Ernu Antoniju, kurzemnieci. Viņa ir talantīga rokdarbniece un uz nometni mums atveda izstādi – savas dabas kolāžas;
- Līgu Reiteri no Ventspils. Patiesības labad jāmin, ka toreiz viņa vēl nebija Zāļu sieva. Iepazīstinot ar sevi, viņa stāstīja par leļļu, zeķu masku un rotas lietu darināšanu no gliemežvākiem. Cik dzirdēts, Zāļu sieva dzima 3x3 Alsviķu nometnē;
- rotkali Jāni Medni un Līgu Rozīti (lielu dziedātāju), īsteniem nīcējiem pēc ieviržu vadīšanas

Tovasar Latviešu biedrības namā mums zināmais jau kā cienījamais Uldis Siliņš prezentēja savu grāmatu „Dziesmai vieni gali nava” par Jāzepu Vītoli. Iespaidīgā apjoma grāmatā autors izmantoja vēstules – komponista un dzīvesbiedres Annijas Vītolas saraksti. Grāmata mums dod iespēju iepazīt Jāzepu Vītoli ne tikvien kā mūziķi, bet arī kā cilvēku.

Un vēl no Drabešu nometnes atvedu savai mājai pašas uzgleznotu ikoniņu uz koka, kas uzpildīta labām domu enerģijām. Lai jums labas domas!

Daina Kuple

SILIŅŠ TRĪS PAKALNOS

Labas dienas, labi ļaudis!

Domāju es domas dziļas:

Kādēļ laime mani nīd?,

Viss, ko daru, viss man viņas,

Visās lietās kāja slīd.

Līdz raksta iesniegšanai redakcijā palikusi 1 stunda un 20 minūtes. Kāds velns mani didīja braukt uz Smiltēni strādāt! Es varēju izbaudīt savas vecuma dienas un sēdēt Doma laukumā pie tases kafijas (bez divdomīgām piezīmēm, lūdzu!) un skatīties uz daļo dzimumu.

Šī noteikti būs mana pēdējā pilna laika nometne.

Iemetu aci „Taurētājā” – pilns ar Siliņiem! (Sk. Dainas Kuples rakstu) Kleopatra, nāc ārā no meža!

Iemetu aci pastalnieku ievirzē. Kungs, stāvi man klātu! Laila Kirmuška nešuj sev pastalas, bet ādas krūšturus. Viņa arī nemaz nekautrējās tos demonstrēt. Ko gan cilvēki nedara, lai tiktu avīzē! No izmēriem spriežot, tie likās vairāk piemēroti vecajam Kaijas nokrisnim nekā pašai šuvējai.

Sāka tirpt kājas. Aizgāju uz kafejnīcu atpūsties un, kā saka, apslāpināt svilpi.

Pienāca Kirmuška Jānis, Manfrēds, Tomašūna Andris un svilpes slapināšana turpinājās, pa tam lāgam visas ievirzes jau bija darbu beigušas.

◆◆◆

Uz Brīvo mikrofonu! Varbūt, ka tas dažreiz ir sācies laikus, bet noteikti nekad laikā nav beidzies. Tā arī šoreiz. Bija interesanti momenti un garlaicīgi momenti, skanīgas un viena otra

melodiski nabadzīga dziesma. Bet plusu bija vairāk nekā mīnusi. Patika citu starpā mazā brašā tautumeita, ciemiņi no Krievzemes, Vivitas koris, mājlopu koncerts, Dārta Drava un Juris Reiznieks. Nekādi nevar neminēt trīs nevainības ar puķainajiem plastmasas vainagiem, kuras bija dziesmotā izbrīnā, ko „tas vīrietis ar viņām darīs”.

Beidzot koncerta beigas un vakara dziesma, kas esot skanējusi pār visu Smiltēni.

Vakara viešņa ir Kornēlija Apškrūma. Gribēju iet, bet neaizgāju, bija jāiet pašam uz savu sarīkojumu nīkšanā. Kā man gāja? Godīgi sakot, vajadzēja man iet klausīties Kornēliju.

Tas viss. Hasta la vista!

Uldis Siliņš

ABI DIVI

Mūsu abu divu brauciens uz alus darīšanas ievirzi jums tika atstāstīts no abām personām, tad nu ticiet paši, kam gribat. No savas puses tik gribu bilst, ka Siliņš dzēra mēreni, bet varbūt tikai acu priekšā, jo atbrauca un pazuda. Vai bij' saguris, vai uzņēma nezināmas sieviešu dzimtas pārstāves savā viesnīcas 2. stāva 23. istabiņā, par to laikam nometnes vēsture klusēs. Nīkšana tovakar bija par vienu leģendu švakāka, bet man, kā nometnes redakcijas oficiālai pārstāvei nācās vienai turēt krunku pret preses nelabvēļu vārdu bultām. Protams, ļāvos savu klātbūtni uzpirkt ar deju, bet... Senā dziesmā gan māca. „Nepiemini dzīvē ļaunu!”. Nīkšanas toni tovakar uzdeva nometnes vadītāji Inese un Ainārs, izlaižot slaidu danci kafejnīcā. Respekts vai cieņa neļāva

nīcējiem pārvākties uz dziļāko plānu, tādēļ galdi tika novākti un sākās individuālie danči Davidona akardeona pavadījumā. Vivita šoreiz sēdēja Andrim pie kreisās kājas, jo rokas šim bij' aizņemtas. Liporu, Bogustovu pāri priecēja ar savu deju aizrautību, Dīvam Reizniekam grozoties pa vidu. Kad saprata, ka nocelt sievas nesanāks, uzlūdzta presi. Dejas nomainīja riņķa dziesmas, neaizmirstot arī apdziedāt bufetniekus:

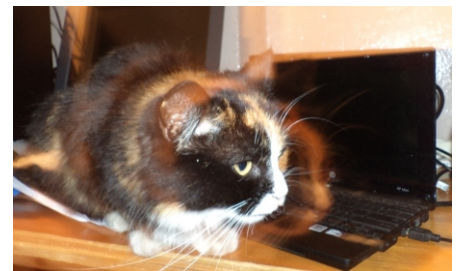
Ja bufetnieks skaisti nedziedās

Alu dzersim STATOILĀ

Vai nīkšanas beigās pārvācās uz otru telpu, ziņu nav. Vakar gan viss bija vecā vietā, bet uz runāšanas viņa, gan pirms, gan pēc Siliņa runas gabala.

Neguļati, neguļati – jau dieniņas iet mazumā!

Kleopatra

Redakcijas viešņa.

Rokpeļņu Daiga ar mazdēlu Albertu pie nometnes zīmes «lebraukt aizliegts» izveidojuši kontrolpunktu.

FOTO D. Kļanska

Paldies:

KULTURA.LV

«Pakalnu Taurētāja» redakcija:

Daiga Kļanska (redaktore), Ieva Kalniņa, Gundega Drava, Daina Kuple, Uldis Siliņš (žurnālisti),

Inga Savicka (maketētāja), Baiba Krūmiņa (fotogrāfe).

Redakcijas adrese: blakus Info centram; tālr. Nr. 29 808 301